Căutarea de sine

On Februarie 11, 2017

Înțelege-ți poziția față de ceea ce ajunge a fi considerat „normalitate" în tot ceea ce nu constituie un triumf al valorii omului.

Nu cred că groaza față de acea insulă mă va părăsi vreodată cu totul, de cele mai multe ori ea zace undeva în fundul sufletului meu, un simplu nor îndepărtat, o amintire și o bănuială vagă. Dar sunt momente când micul nor se întinde până ce întunecă întregul cer. Atunci, privesc în jur la semenii mei mici. Şi mă înfricoșez. Văd fețe aspre și însuflețite, altele întunecate sau amenințătoare, altele schimbătoare, nesincere. Niciuna care să aibă autoritatea calmă a unei ființe raționale. Simt ca și cum animalul din ei va trebui să iasă la suprafață. Că degradarea celor de pe insulă se va produce din nou, dar pe o scară mai mare.

*Ştiu că aceasta este o închipuire, că aceste aparențe de bărbați și de femei din jurul meu sunt într-adevăr bărbați și femei, pentru totdeauna, creaturi perfect raționale, pline de dorințe omenești și de griji tandre, eliberate din instincte, nefiind sclavii niciunei Legi fantastice – ființe cu totul diferite de Oamenii-Animale. Şi, totuși, fug de ei, de privirile lor curioase, de întrebările și sprijinul lor, și doresc să fiu departe de ei. Singur. Doar cu Dumnezeu. **

Leadership: Încerci să-ți dovedești că ești sincer în ceea ce crezi sau nu crezi, în scopul prevenirii conflictelor mentale care îți alimentează înstrăinarea de tot și de toți?

Tot ceea ce îți impui ca mijloc de control al puterii de a preveni degradarea propriei condiții sociale, se prelucrează de la înălțimea experienței de a fi pus în relație cu o realitate care doare și te nemulțumește. O realitate exprimată prin frica de a fi egal cu o valoare a omului, depășită de cerințele unei societăți aflate într-un continuu proces de ajustare spre un absolut necunoscut, care nu pune în evidență rostul propriei tale ființări și existențialități.

Marea răsplată a virtuții, imboldul de a te opune acelor transformări pe care nu le dorești în viața ta, care contribuie la câștigarea autorității de ființă rațional-superioară, este testarea puterii de a accepta dezamăgirea cauzată de atașamentul față de ceea ce reprezintă „Omul Ideal" în sfera firescului și normalității.

Evoluția celui care experimentează „dezamăgirea" izolându-se de ceilalți oameni, abandonându-se mod repetat voinței divine, are ca resurse de bază două forțe. Profunzimea liniștii sufletești și profunzimea conștiinței în care toate lucrurile se întâlnesc în aceeași unică realitate care stimulează avântul pe nesfârșitul drum al formării personale.

Evoluția în formarea unei personalități autonome înseamnă să recunoști ceea ce se manifestă în tine prin evadarea din realitatea pe care, pricepând-o în esența ei, nu poți s-o accepți.

Dincolo de justețea oricăror aprecieri făcute între cauzele și efectele schimbărilor care contribuie la mersul vieții, se distinge acea permanentă nevoie a omului de a-și asuma propria poveste în contextul curajului de a-și urma propria cale prin simpla probă a căutării de sine.

Căutarea de sine se poate concentra în următorul mesaj: înțelege-ți poziția față de ceea ce ajunge a fi considerat „normalitate" în tot ceea ce nu constituie un triumf al valorii omului. Este un proces izolat, sub nicio formă un motiv de mândrie, dar totuși singurul avantaj pentru

detașarea absolut necesară a omului de o lume care elimină omenia din om.

Aceasta este esența romanului „Insula Doctorului Moreau” scris de H. G. Wells.

Source: https://neculaifantanaru.com/cautarea-de-sine.html